Ochii bătrânului plini de infinite înțelesuri

On Septembrie 12, 2022

Artistul desăvârșit își transformă mesajul într-o capodoperă vizuală manifestată în conjuncție cu sfera subtilă de forță a reflexiei: "cine sunt eu privindu-mă cu ochii altcuiva".

Mi-am închipuit tot timpul marea, brăzdată de valuri și corăbii, ca fiind creația unui bătrân aflat în așteptarea unui moment proiectat în eternitate, în ochii căruia se regăsește o dulce melancolie, un delir estetic, suficient sieși, un fel de tristețe calmă, aidoma unei muzici suave, care determină un subiect să trăiască pasiv, fără a lua inițiative în ceea ce privește actul de control al evadării din realitate.

Prin ochii unui călător în eternitate, acest bătrân mândru veghează peste cele întinse și îndepărtate, dar cu ochii care mai mult gândesc decât văd.

Într-adevăr, eu nu sunt decât un tânăr artist, dar pot vedea marea prin ochii unui bătrân care își închipuie lucrurile ca fiind în afara timpului, acestea ținând parcă mai mult de cer decât de pământ. Şi numai reținând cu privirea fiecare spargere a valurilor de țărm, în mijlocul nuanțelor diferite de albastru-cobalt sau verde, voi putea înțelege, în chip necesar, conceptul de "forță a reflexiei" – cine sunt eu privindu-mă cu ochii altcuiva.

Leadership: Poți să reprezinți o imagine într-o perspectivă sintetică, de la înălțimea unei priviri care își îngăduie exigența de a se oglindi într-un tablou pictat de un singur autor prin intermediul dualității?

Bătrânul vorbește cu tânărul, dar vorbește cu un glas dulce, ademenitor, divin, ca un acord pe strune de vioară, ca o melodie dulce rămasă proaspătă peste timp, iar acest glas parcă strigă unei remarci transcendentale „te-am văzut și te-am plăcut ! ". Așadar, cine vrea să-și găsească reflexia în imaginea valurilor, știind să reunească într-un întreg eufonic mai multe voci, cu mai multe octave, dintre care fiecare are propria melodie, acela va ști să se recunoască drept un confident al mării. Cum altfel să auzi murmurul mării care se stinge pe țărm și în inima ta?

Pe un fundal al fragilității visătoare, în același plan al figurativului, ascultarea este o modalitate de a forma conexiuni cu alte viețuitoare, cu alte resurse marine, cu alte insule, cu alte peisaje, cu alte amintiri. Lăsând la o parte premisele abstracționismului, deci fără a elimina din reprezentarea operei de artă orice referire la realitățile exterioare, am luat în evidență nevoile sensibilității artistice la care sunt racordat în momentul când mintea îmi oscilează între realitate și vis.

Două nevoi ale sensibilității artistice sunt: intensitatea trăirii exprimată prin continuitate (prin capacitatea remarcabilă de metamorfozare, de trecere de la o stare la alta) și acea profunzime a spiritului în care se oglindește nealterat un macrocosmos, un peisaj rar pe suprafața convexă a unei lentile speciale, asemănătoare cu un telescop.

Iar dacă bătrânul își reflectă acuitatea vizuală prin asociere cu materia narativă, îndeplinind în planul inconștientului funcția oglinzii care reflectă însușirea tânărului de a simți emoția estetică în fața fenomenelor și obiectelor naturii, atunci nu încape îndoială că imaginea ce cuprinde marea, valurile, peisajele uimitoare de pe litoral, este ca un tablou unic, pictat de un singur autor.

Leadership: Ești la curent cu faptul că o imagine poate fi considerată edificatoare chiar pentru un fapt banal, în raport cu receptarea unui parcurs artistic aflat în necontenită expansiune?

Alături de un *mi pequeño sentimiento* , o imagine poate fi considerată edificatoare chiar pentru un fapt banal în raport cu receptarea unui parcurs artistic aflat în necontenită expansiune. Spun asta fiind conștient de influența cărții 165 din "O mie și Una de Nopți". Aici, bătrânul calif Harun Al-Rașid a întrebat-o pe tânăra, frumoasa și preaînțeleapta Simpatia: "Cum a început Creația?", iar ea a răspuns:

"Allah l-a plămădit pe Adam dintr-un boț de humă uscată. Huma a fost făcută cu spumă. Spuma a fost scoasă din mare. Marea a fost scoasă din neguri. Negurile - din lumină. Lumina - dintr-o iasmă de apă. Iasma de apă - dintr-un rubin. Rubinul - dintr-o stâncă. Stânca din apă. Iar apa a fost făcută prin cuvântul atotputernic: Să fie ! "

Toate acestea sunt frânturi din existența mea pe care le înghite clipa prezentă, pentru a răsări mai târziu în toată profunzimea și strălucirea lor sub aspectul unor plămădiri de materie, elemente și câmpuri cunoscute percepțiilor mele. De fapt, tot ce v-am povestit despre mare și valuri, într-o demonstrație vizuală și auditivă, este o variațiune la "Bătrânul și Marea", cristalizată ca viziune personală într-un etalon al creației duale: plămădirea frumosului dintr-o cunoaștere aprioricâ și frumosul plămădit din ecoul unei voci din viitor.

În leadership, la fel ca în artă, un fapt banal evidențiază beneficiul unei singure priviri aruncate fugar spre un punct îndepărtat, privire care își păstrează expresivitatea, compozițiile bogate în narațiune, numai dacă privitorul se constituie atât ca entitate fizică, cât și ca entitate intangibilă.

Ochii bătrânului plini de infinite înțelesuri își pot menține focalizarea asupra unui obiect, în timp ce acel obiect se deplasează mai aproape sau mai departe. Aici putem include și mesajul artistului prin dualitatea felurilor de a ființa al realului și al idealului. Două moduri de a fi ale existentului nu înseamnă două lumi independente, ci una singură ruptă în două: în care cei bătrâni visează la vremuri apuse, iar cei tineri își deschid în taină sufletul sperând să-și formeze o altă imagine a ceea ce poate să le rezerve viitorul.

Arta însăși este o reactualizare a trecutului în prezent, dar și o transformare a prezentului în viitor. Marea, valurile, peisajele de neuitat, nu vor lipsi niciodată din ochii bătrânului care va plăsmui mereu noi orizonturi de frumusețe, doar pentru a deveni din nou tânăr.

P.S. A reprezenta o imagine într-o perspectivă sintetică înseamnă să-ți imaginezi o realitate care nu poate să existe fără conștiința asemănării dintre ceea ce se află în apropiere și ceea ce este în depărtare. Iar mesajul unui artist desăvârșit este acesta: *"Dacă nu te poți identifica cu imaginea propriei creații, nici nu vei reuși să te deschizi în fața unei noi lumi de posibilități nesfârșite."*

Source: https://neculaifantanaru.com/ochii-batranului-plini-de-infinite-intelesuri.html